

Dosarul nr. 2ra-162/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Z. Talpalaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alexandr Tanasov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Claudia Cozima și Ivan Cozima împotriva lui Alexandr Tanasov cu privire la interzicerea creării obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate a bunului imobil, radierea vizei de domiciliu, evacuarea din imobil și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Alexandr Tanasov și a fost menținută hotărârea din 14 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 15 noiembrie 2018, Claudia Cozima și Ivan Cozima au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Tanasov cu privire la interzicerea creării obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate a bunului imobil, radierea vizei de domiciliu, evacuarea din imobil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantii au invocat că sunt proprietarii apartamentului XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX conform deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a încheierii executorului judecătoresc privind transmiterea bunului în contul datoriei din 22 decembrie 2017, precum și încheierii din 16 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău.

Au susținut că pârâtul Tanasov Alexandr, fiind somat de nenumărate ori de a elibera apartamentul, refuză categoric a se supune cerințelor reclamantilor și ocupă abuziv în continuare apartamentul în litigiu, prin ce îi împiedică în exercitarea drepturilor de proprietari.

Au notat că nici până în prezent, pârâtul nu a eliberat apartamentul care le

aparține cu drept de proprietate și sub diferite pretexte le împiedică accesul în apartament.

Reclamanții au indicat că în prezent sunt nevoiți să închirieze un apartament pentru a locui, astfel fiind prejudiciați atât prin încălcarea dreptului de proprietate, cât și prin faptul că sunt impuși să suporte cheltuieli din vina pârâtului.

La data de 02 iulie 2019, Claudia Cozima și Ivan Cozima au depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând interzicerea pârâtului să creeze obstacole în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului XXXXX, nr. cadastral XXXXX, radierea de la evidență cu viza de domiciliu în apartamentul menționat a pârâtului, cu evacuarea lui și a altor persoane aflate în apartament și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă și s-a interzis pârâtului Alexandr Tanasov de a crea obstacole reclamanților Claudia Cozima și Ivan Cozima în exercitarea dreptului de proprietate asupra apartamentului XXXXX, nr. cadastral XXXXX. S-a dispus evacuarea lui Alexandr Tanasov, cât și a altor persoane din apartamentul nr. 17 din XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate reclamanților, cu radierea de la evidență cu viza de domiciliu în acest apartament a lui Alexandr Tanasov. S-a încasat din contul lui Alexandr Tanasov în beneficiul Claudiei Cozima și a lui Ivan Cozima a sumei de 100 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 10 februarie 2020 Alexandr Tanasov a declarat apel împotriva hotărârii din 14 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexandr Tanasov și a fost menținută hotărârea din 14 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că potrivit certificatului eliberat de Agenția Servicii Publice la data de 31 octombrie 2018, bunul imobil litigios cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX aparține cu drept de proprietate reclamanților cu 1.0 cotă parte Claudiei Cozima și lui Ivan Cozima, în temeiul încheierii executorului judecătoresc cu privire la transmiterea bunului în contul datoriei, nr. 032-242r, 244r/17 din 22 decembrie 2017, încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 25-26/2018 din 16 martie 2018 și deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2r-1563/18 din 25 septembrie 2018.

Instanța de apel a indicat că, deși pârâtul nu neagă că locuiește în bunul imobil litigios, acesta nu a prezentat niciun act care să confirme dreptul de proprietate asupra bunului imobil în care locuiește sau alt document justificativ care să îi acorde dreptul de a locui în apartament.

Prin urmare, instanța de apel nu a reținut argumentul invocat de către Alexandr Tanasov, precum că reclamanții nu locuiesc în acest apartament, fiind plecați peste hotarele țării, deoarece dreptul de proprietate nu presupune doar aflarea fizică și permanentă în locuința sa. De asemenea, au fost respinse ca neîntemeiate și argumentele

apelantului precum că apartamentul nu a fost vândut la licitație, iar, executorul judecătoresc a comis o eroare prin transmiterea creditorilor a întregului apartament, inclusiv 1/3 cotă parte care aparținea pârâtului. Or, dreptul de proprietate a fost înregistrat în temeiul unor hotărâri definitive și irevocabile, în conformitate cu art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâri judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată fiind obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

La data de 04 decembrie 2020, Alexandr Tanasov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 14 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu a dovedit circumstanțele considerate ca fiind stabilite, a încălcat și aplicat greșit normele de drept material.

A indicat că apartamentul litigios a fost privatizat de trei persoane: Cozima Claudia, Cozima Ivan și Tanasov Alexandr. Cotele părți din apartament le aparține câte 1/3 cotă parte fiecăruia. Cotele-părți din apartament ce au aparținut intimaților în mărime de câte 1/3 cotă-parte fiecăruia au fost transmise lui, urmând ca el să achite o sultă de bani pentru fiecare cotă-parte în sumă de 67 233 de lei, în total 134 466 de lei.

A susținut că nu a avut posibilitate să achite integral această sumă și a achitat executorului judecătoresc numai 38 000 de lei. Însă, executorul judecătoresc nu i-a oferit posibilitatea să achite mai departe și a dispus numirea licitației pentru vânzarea bunului.

Recurentul a afirmat că apartamentul nu a fost vândut la licitație și executorul judecătoresc neîntemeiat a transmis creditorilor tot apartamentul, inclusiv 1/3 cotă parte ce îi aparținea lui.

A afirmat că nu creează obstacole intimaților în folosirea apartamentului, însă ultimii nu doresc să locuiască, deoarece se află peste hotarele țării, iar el se folosește de cota parte a sa din apartament.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 octombrie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Alexandr Tanasov la data de 11 noiembrie 2020 conform scrisorii de însoțire nr. 9389 (f.d. 122), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la data de 04 decembrie 2020, este în termen.

La 22 decembrie 2020, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților Claudia Cozima și Ivan Cozima, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 132).

Referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Tanasov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Alexandr Tanasov asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandr Tanasov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alexandr Tanasov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic